

ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಗೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಸ್.ಎನ್.

ಸಿ.ಬಿ. ಭಂಡಾರಿ ಜೈನ್ ಕಾಲೇಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18788059>

ABSTRACT:

ಭಾಷೆ ಮಾನವ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದ್ದು, ಜ್ಞಾನಸೃಷ್ಟಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂವಹನದ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯು ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿತವಾಗಿ ಹೊಸ ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಾಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದೆ. ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಮಾನವ ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿ, ಪದ, ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು, ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಕಲಿಕೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಾನವ-ಯಂತ್ರ ಸಂವಹನವು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಜ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಜನಸ್ನೇಹಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಆಡಳಿತ, ಮಾಹಿತಿ ವಿತರಣೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವಿಸ್ತರಣೆಯಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾಷೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸವಾಲುಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವೀಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, ಮಾನವ-ಯಂತ್ರ ಸಂವಹನ, ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆ, ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಪರಿಚಯ:

ಭಾಷೆ ಮಾನವ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ತನ್ನ ಚಿಂತನೆ, ಭಾವನೆ, ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ರಚನೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಕಾಸ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯ ನಿರಂತರತೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಭಾಷೆಯು ಇಂದಿನ ಡಿಜಿಟಲ್ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿತವಾಗಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮಾನವ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕರಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯು ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಭಾಷೆಯೇ ಮಾನವ ಚಿಂತನೆಯ ನೇರ ಮತ್ತು ಜೀವಂತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಈ ಮಾನವೀಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಗಣಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥೈಸುವ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಪಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯಂತ್ರಗಳು ಕೇವಲ ಆದೇಶ ಪಾಲಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗದೆ, ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಅರ್ಥೈಸಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಯಾಮಗಳು ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ:

ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಮಾನವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಣಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸುವ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಅರ್ಥೈಸುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಧ್ವನಿಗಳ ಅಥವಾ ಪದಗಳ ಸಮೂಹವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅರ್ಥ, ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮನ್ವಯಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿರಚನೆ, ರೂಪವಿನ್ಯಾಸ, ವಾಕ್ಯಸಂರಚನೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಗ್ರಹಣೀಯವಾಗಿಸುವುದು ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಧಾನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಬಹುಅರ್ಥತೆ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಾಧಾರಿತ ಬಳಕೆ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಪದವು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಭಾಷೆಯ ಜೀವಂತ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಜೀವಂತತೆಯನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಅಳವಡಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಿರಂತರ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಈ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ.

ಭಾರತದಂತಹ ಬಹುಭಾಷಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಡಿಜಿಟಲೀಕರಣ, ದಾಖಲೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳವಳಿಯಂತೆಯೇ ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ:

ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮಾನವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅನುಕರಿಸುವ ಶಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಕಲಿಕೆ, ತೀರ್ಮಾನ, ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದೇ ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗಣಿತೀಯ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, ಇಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮಾನವೀಯ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ.

ಭಾಷೆಯು ಮಾನವ ಚಿಂತನೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಯಶಸ್ಸು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಯಂತ್ರಗಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಾನವ-ಯಂತ್ರ ಸಂವಹನ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರತಿರೂಪವೆಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು.

ಆದರೆ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಪರ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅದು ಮಾನವ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕ ಮಾತ್ರ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾನವ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ-ಯಂತ್ರ ಸಂವಹನ:

ಮಾನವ-ಯಂತ್ರ ಸಂವಹನವು ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ದೃಶ್ಯಮಾನ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಸಹಜ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಯಂತ್ರಗಳು ಮಾನವನೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು

ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಇದರಿಂದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ತಜ್ಞರ ವಲಯದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ.

ಮಾನವ-ಯಂತ್ರ ಸಂವಹನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಶಿಕ್ಷಣ, ಆಡಳಿತ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ಸೇವೆಗಳಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸೇವೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಸಂವಹನವು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾನವಕೇಂದ್ರಿತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಯಂತ್ರಗಳು ಮಾನವನ ಅಗತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿ ನಿಜವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆ:

ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಚಿಂತನಾ ಶೈಲಿ, ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾಷೆಗಳ ನಾಶ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಸಂವಹನದ ಸಾಧನದ ನಾಶವಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಜಾಗತಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಇತರೆ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸವಾಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳ ದಾಖಲೀಕರಣ, ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಹೇರಬಾರದು.

ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ:

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯು ಮಾನವೀಯ ಭಾವನೆ, ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಯಂತ್ರಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬಲ್ಲವು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸದಾ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಮಾಹಿತಿಯ ಆಯ್ಕೆ, ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿತ್ವವು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಆಳವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷಾ

ರೂಪಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಭಾಷಾ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಭಾಷಾ ನ್ಯಾಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮತೋಲನ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕು. ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ, ಅದು ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಸಮಾಪನ:

ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾನವ ಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಂಯೋಜನೆಯು ಜ್ಞಾನಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದು, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜನಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಗತಿಯು ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿತಕರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ವರದಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ನಾಗರಾಜಯ್ಯ, ಹಂ. ಪ. (2008). ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು: ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್.
2. ನಾರಾಯಣ, ಎನ್. ಎಸ್. (2018). ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ: ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಯಾಮಗಳು. ಬೆಂಗಳೂರು: ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶನ.
3. ರಾಜಶೇಖರ, ಎಸ್. (2020). ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆ. ಹಾಸನ: ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ ಪ್ರಕಾಶನ.
4. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. (2015). ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ. ಹಂಪಿ: ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಣೆ.